

heromhandlede Landvæsenkommissionsager ogsaa uden disse Gebyrer let ville blive temmelig kostbare, har man troet at burde følge Lagthinget i ikke at kræve dem.

Ligesom det dernæst, hvad ogsaa Lagthinget har foreslaaet, bør bestemmes i Kommissionens Kjendelser, af hvem og i hvilket Forhold Sagsomkostninger skulle udredes, saaledes har man endvidere i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er foreskrevet i Lov af 30te December 1858 § 17, i § 11 optaget den Regel, at der i Kjendelsen skal fastsættes en Betalingsfrist, regnet fra Afgielsen, for Udredelsen saavel af Sagsomkostninger som af andre Pengebeløb, som det i Kjendelsen maatte være paalagt Noget at udrede, efter hvilken Fristes Udløb de efter en simpel Udskrift af Kjendelsen kunne inddrives ved Eksekution paa sædvanlig Maade. Med Hensyn til de i § 10 omhandlede Dagpenge og Rejseomkostninger har man efter Amtmandens Indstilling foreslaaet, at de kunne inddrives ved Udpantning, jfr. ogsaa Lov 30te December 1858 § 25 og Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 1 Nr. 4.

Lagthinget har fremdeles foreslaaet en til Udskriftslovens § 12 hørende Bestemmelse om, at naar en Kjendelse gaar ud paa, at en vis et Fællesbrug vedrørende Handling, f. Ex. Udskiftning, skal vedkommende Interesserede henvende sig til Sysselmænd med en Udskrift af Kjendelsen og anmode ham om at iværksætte denne efter 14 Dages forudgaaet Bekjendtgørelse ved Læsning til Kirkestævne eller paa anden

sædvanlig Maade, for hvilken Forretning Sysselmænd, foruden fri Befordring og Godtgørelse for Udgifter til nødvendig Assistance, oppebærer 2 Kr. daglig. En saadan Eksekutionsregel kan formentlig ogsaa bifalbes for de Tilfælde, for hvilke den er foreslaaet, men da man har ment, at der ved Siden heraf behøvedes en almindelig Hovedregel for Eksekutionen af Kjendelser, der gaa ud paa en Handlings Foretagelse, har man som saadan i § 11 optaget Bestemmelsen i Kongerigets Landvæsenkommissionslovs § 17, der gaar ud paa, at Dangen med Hensyn til en Handlings Foretagelse skal bestemmes i selve Kjendelsen. Hertil har man saa knyttet Lagthingsforslagets Bestemmelse som en særlig Regel for de Tilfælde, hvor den paagældende Handling vedrører et Fællesbrug. Omkostningerne ved disse særlige Sværkættelsesforretninger foreslaas reparterede efter Mærketal paa samtlige Lodtagere i vedkommende Fællesbrug, hvilket stemmer med Udskiftningslovens § 10.

Til § 12.

Denne Paragraf, der er optagen efter Amtmandens Indstilling, giver ikke Anledning til nogen videre Bemærkning.

Til § 13.

Som Tidspunktet for Lovens Straftreden har man troet at burde foreslaa 1ste August 1889, for at da næste Sommers Lagthing eventuelt kan foretage de efter § 4 fornødne Valg.